

ÖTÖRAG MILLS SMÖLD: MED FN I MONSO (1994)

Bataljonen bröt upp från förläggningen den 16 dec. kl. 0300 och intog utgångsläge för anfall i villaområdet Bel Air omkring två km sydväst om svenska lägret och omedelbart öster om ån Kapemba. När utgångsläget intogs, utbröt ett häftigt tropiskt skyfall. Det var mörkt och dålig sikt. Ån som vid rekognoseringen bedömts vara lätt att forcera steg en meter på 15 min, blev 6m bred och mrd stark ström.

Stormelden utlöstes planenligt kl 0340 med två indiska 120 mm granatkastare samt två irländska 81 mm och fem svenska 80 mm granatkastare. Den pågick till kl 0415. Försök att ta sig över ån genom vadning misslyckades. Truppen blev dessutom genomvåt och lerig. Planen att övergå med kompanierna i bredd måste delvis överges och stormelden upprepas.

Det tog lång tid för 1. kompaniet som skyddade vänster flank att komma över ån med hjälp av provisoriskt materiel. Därefter kunde 2. kompaniet ta sig över med hjälp av en liten plastbåt som kompanichefen hittat.

Det gamla 3. kompaniet som gick i mitten förflyttade sig i sidled längs ån till den enda befintliga bron. Kompaniet möttes av häftig eld men hjälptes fram med av granatkastarna och luftvärnspjäsen som sköt över de egna förbanden.

Ungefär kl 900 var hela bataljonens stridsstyrka grupperad väster ån i en småkullig terräng och på ca 800 m avstånd från Camp Massart. Efter en långsam framryckning under stark eld från motståndarnas sida nådde 3. kompaniet ett försvarat villaområde omedelbart öster om huvudingången till Camp Massart. Samtidigt nådde 1. kompaniet sydöstra hörnet av gendarmlägret.

Motståndet fick brytas i villa efter villa. Granatgevären visade sig mycket effektiva för denna uppgift. Med hänsyn till högt gräs och andra hinder fick soldaterna framrycka med granatgevären laddade och de tvingades många gånger att avge snabba skot från axeln. Pansarspränggranater användes för att komma åt inne i husen och spränggranater mot mål i det fria. Om man saknade pansarspränggranater kom man åt mål i hus genom att skjuta spränggranat bredvid fönstren. Vid ett tillfälle bekämpades en fientlig granatkastare på 1000m avstånd med granatgevär. Elden avgavs med spränggranater så att man brisader i träden intill grupperingsplatsen.

Efter en växelvis framryckning med plutonerna nådde det gamla 3. kompaniet huvudingången till gendarternas läger omkring kl 1100. Handgranater kastades över den flera meter höga muren varefter truppen stormade in. Motståndare flydde.

Kl 1300 var anfallsmålet rensat och bataljonen grupperades till försvar av tagen terräng.

Under anfallet hade fyra svenska soldater sårats varav LE Öhrberg så allvarligt att han senare avled.